

Arrest

nr. 326 631 van 13 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 31 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 22 februari 2023, dient op 23 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 13 juli 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker een eerste keer gehoord wordt op 24 augustus 2023. Op 25 september 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat). Na beroep, vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), bij arrest nr. X van 26 april 2024, de beslissing van 25 september 2023.

1.3. Verzoeker wordt een tweede keer gehoord op 9 oktober 2024. Op 26 november 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 27 november 2024 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op vijfde van de eerste maand 2007 te Galkayo, Mudug. U heeft de Somalische nationaliteit. U behoort tot de clan Madhibaan.

U woonde het grootste deel van uw leven in Galkayo, tot u in 2021 met het hele gezin moest verhuizen naar Hamar omwille van problemen die uw broer had veroorzaakt en waardoor hij werd vermoord. U werd in Galkayo ook gediscrimineerd op basis van uw clan.

Uw vader werkte voor de overheid als bewaker in het politiekantoor van Yaqshid in Hamar. Hij werd door Al Shabaab benaderd met de boodschap dat hij met zijn werk moest stoppen. Omdat hij dit weigerde, werd hij op een nacht voor jullie huis gedood. U werd op dat moment de oudste man van het gezin en ging als schoenenpoetser werken om een inkomen te voorzien voor uw moeder en jongere broers en zussen. Enige tijd na het overlijden van uw vader werd ook u door Al Shabaab benaderd omdat ze wilden dat u een explosief zou verbergen in uw gereedschapskist en hiermee naar het politiekantoor zou gaan. U en uw moeder weigerden dit. Enkele nachten later raakte uw moeder zwaar gewond na een aanval door Al Shabaab. Zij kreeg vanuit het ziekenhuis van Mogadishu dankzij de tussenkomst van de districtscommissaris een medisch visum om naar Turkije te reizen en u reisde met haar mee eind maart 2022. In mei mocht uw moeder het ziekenhuis verlaten en keerde ze terug naar Mogadishu omdat ze zich zorgen maakte over haar jonge kinderen. U bleef in Turkije en reisde ongeveer een maand later van daar door naar Griekenland met de hulp van een smokkelaar.

Uw boot werd onderschept door de Griekse kustwacht en u kwam aan op Chios op 23 juni 2022. U kreeg een status van internationaal beschermde in Griekenland. U verliet Griekenland op 17 februari 2023 en reisde met het vliegtuig naar Italië, en reisde dan per bus verder via Zwitserland en Duitsland, tot u aankwam in België op 23 februari 2023. U diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische autoriteiten. Het CGVS nam op 25 september 2023 een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek omdat u beschikte over internationale bescherming in een andere EU lidstaat, namelijk Griekenland. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De beslissing van het CGVS werd door de RvV vernietigd. Uw dossier werd terugbezorgd aan het CGVS met het oog op verder en nieuw onderzoek in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België..

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u een kopie van de voorkant van uw Griekse verblijfskaart voor. Uw originele documenten werden gestolen door de smokkelaar die u van Griekenland naar België bracht.

U legt eveneens een kopie van uw arbeidsovereenkomst in België voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u bij aankomst in België verklaarde minderjarig te zijn. U verklaarde toen dat u geboren was op 5 januari 2007. Omwille van twijfels over uw leeftijd werd een leeftijdsonderzoek gevoerd, waaruit bleek dat u op 27 februari 2023 vermoedelijk 21.5 jaar was met een standaarddeviatie van 2 jaar, en bijgevolg in elk geval ouder dan 18 jaar. U ging niet tegen deze beslissing in beroep. Voor de DVZ herhaalde u wel "(...) dat ik geboren ben op 15/01/2007. Ik blijf hierbij want ik wil mijn geboorteakte vinden en voorleggen" (Verklaring DVZ 11.07.2023, vraag 3). Voor het CGVS verklaart u toch akkoord te zijn met uw "andere geboortedatum" zoals bepaald door het leeftijdsonderzoek omdat u geen bewijs kon voorzien (CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 24 augustus 2023 (verder NPO), p. 4). Bovendien verklaarde u in Griekenland dat uw geboortedatum 20 mei 2005 was (zie Grieks dossier).

Uit uw verklaringen en uit de documenten die u hebt neergelegd, blijkt dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoont dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In voorliggend geval, en rekening houdend met het geheel van de elementen die uw persoonlijke situatie en omstandigheden kenmerken, kan het

Commissariaat-generaal aannemen dat de internationale bescherming die u in Griekenland verleend werd, niet effectief geacht kan worden. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.

Het Commissariaat-generaal heeft hierbij ten volle rekening gehouden met de beslissing van de autoriteiten van Griekenland om u internationale bescherming toe te kennen. Het Commissariaat-generaal benadrukt echter dat het niet gebonden is door deze beslissing maar integendeel een eigen nieuw, individueel, volledig en actueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming dat u in België hebt ingediend moet uitvoeren.

Daarom heeft het Commissariaat-generaal de autoriteiten van Griekenland om de informatie verzocht die zij in bezit hebben en die heeft geleid tot de toekenning van uw internationale beschermingsstatus aldaar.

Zoals hieronder zal worden toegelicht, maakt de analyse van de informatie verkregen van deze lidstaat het niet mogelijk om uw nieuw verzoek om internationale bescherming actueel als gegrond te beschouwen.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofdte een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u voor uw komst naar België reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Griekenland, waar u op 13 juli 2022 de status van subsidiair beschermde werd toegekend (Eurodac Marked Hit dd. 24.02.2023). Het Griekse dossier werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier. **Er zijn een aantal manifeste tegenstrijdigheden in uw verklaringen voor de Griekse en Belgische asiendiensten, die uw algehele geloofwaardigheid sterk ondermijnen.**

U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw woonplaatsen, uw levensloop én de problemen waarvoor u gevlucht zou zijn. Zo verklaart u voor de Griekse autoriteiten nooit ergens anders gewoond te hebben dan in Galkayo (Interview transcript (toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier) p. 4), terwijl u voor het CGVS verklaart dat u de laatste 11 of 12 maanden voor uw vertrek, van begin 2021 tot begin 2022 in Mogadishu woont (CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 9 oktober 2024 (verder NPO2), p. 3). Ook de problemen waarvoor u verklaart gevlucht te zijn spelen zich bijgevolg op verschillende plaatsen af in de versies van de feiten die u voor de Griekse en Belgische autoriteiten heeft meegegeven. **Aangezien uw verklaringen over uw ondergane vervolgingsfeiten gelinkt zijn aan uw woonplaats(en), zorgen deze tegenstrijdige verklaringen over uw woonplaats(en) er op voorhand reeds voor dat uw geloofwaardigheid sterk ondermijnd wordt.**

Ook wat uw dagelijkse leven betreft, heeft u een aantal verklaringen afgelegd die elkaar duidelijk tegenspreken. Zo verklaarde u voor de Griekse autoriteiten tot de clan Madhibaan, subclan Yibro te behoren (Interview transcript p. 3); terwijl u voor het CGVS verklaart tot de clan Madhibaan, subclan Rer Kulber te behoren (NPO2, p. 3). U verklaarde voor de Griekse autoriteiten dat u zeven à negen jaar naar school ging (Interview transcript p. 5), terwijl u voor de Belgische autoriteiten verklaart dat u slechts drie jaar naar school ging (NPO2, p. 20). Ook verklaart u voor de Griekse autoriteiten dat u in Somalië nooit gewerkt heeft, omdat u bij uw vader woonde die u ondersteunde, en dat na zijn overlijden jullie moeder voor jullie zorgde (Interview transcript, p. 5). Voor het CGVS verklaart u echter dat u op expliciete vraag van uw vader als schoenpoetser werkte in Mogadishu (NPO2, p. 22) – waar u zoals hoger vermeld op basis van uw verklaringen voor de Griekse asiendiensten zelfs nooit gewoond zou hebben. Ook verklaarde u voor de Griekse asiendiensten dat uw vader als schoenpoetser en schoenmaker werkte (Interview transcript, p. 21) in Galkayo, terwijl u voor het CGVS verklaart dat hij leerkracht was in Galkayo en bewaker van een politiekantoor in Mogadishu (NPO2, p. 22, p. 23). **Hoewel deze tegenstrijdigheden geen rechtstreeks verband houden met de door u ondergane vervolgingsfeiten, zorgen ze er wel voor dat uw algemene geloofwaardigheid sterk ondermijnd wordt.**

Ook zijn de door u vermelde vluchtmotieven totaal verschillend voor de Griekse en Belgische asielaautoriteiten, zowel wat de inhoud, de tijdslijn, de context en de locatie van de problemen betreft. Wanneer u voor het CGVS wordt gevraagd wat u voor de Griekse asiendiensten heeft verklaard, is uw antwoord eerder vaag: “Ik heb verteld over de problemen die ik had in het land, dat mijn broer en mijn vader zijn vermoord, en dat ik voor mijn leven ben gevlucht”. Zelfs deze vage verklaringen stemmen echter niet overeen met wat in uw Grieks asiëldossier kon worden teruggevonden. Zo verklaarde u voor de Griekse asiendiensten **dat uw vader kort voor uw vertrek thuis werd gedood** door leden van de clan Majerteen omdat uw broer was weggelopen met een meisje van deze clan, dat u daarna **zelf gevisieerd** werd door deze

mensen (via uw moeder, u werd nooit persoonlijk benaderd) en daarom **kort daarna besloot het land te verlaten in februari 2022** (Interview transcript, p. 21 en p. 7). U reisde **alleen**, met enige hulp van een vriendin van uw moeder (Interview transcript, p. 7). Andere redenen voor uw vertrek waren het feit dat u geen toegang had tot onderwijs en gezondheidszorg, dat het leven heel moeilijk was in uw land omwille van discriminatie en dat de **algemene veiligheidssituatie** niet goed was (Interview transcript, p. 14). Wat uw vrees bij terugkeer betrof, verklaarde u dat uw leven in gevaar was omdat de mensen die uw vader doodden er nog steeds zijn en de algemene veiligheidssituatie heel slecht was (Interview transcript, p. 14). U verklaarde voor de Griekse autoriteiten ook dat u eerder, één of twee jaar voor uw vertrek, werd gecontacteerd door Al Shabaab in Galkayo, maar weigerde met hen samen te werken. U werd daarop gevraagd om hen geld of wapens te geven, waarna uw moeder hen juwelen gaf en u niet meer opnieuw werd benaderd (Interview transcript, p. 15).

Voor het CGVS vermeldt u op geen enkel moment problemen met Al Shabaab die zich in Galkayo situeerden, maar wel andere problemen met Al Shabaab in Mogadishu. Voor het CGVS verklaart u echter dat uw vader reeds in 2019 van Galkayo naar Hamar was verhuisd en daar als beveiligers van een politiekantoor werkte (NPO2, p. 22). U vermeldt ook gelijkaardige problemen met uw broer, die met een meisje van de Majerteen clan zou zijn weggelopen, maar daar zou uw vader in deze versie van de feiten niet bij betrokken geweest zijn aangezien hij reeds in Hamar verbleef. U zou **zelf echter wel twee weken zijn opgesloten in de gevangenis**, tot uw broer terugkeerde, werd vermoord en u werd vrijgelaten (NPO2, p. 20) – zowel van deze opsluiting als van de dood van uw broer was er geen sprake in uw verklaringen voor de Griekse autoriteiten. U verklaart letterlijk dat **deze problemen daarna waren opgelost** en dat jullie één week later naar Mogadishu verhuisden, waar jullie vader al woonde (NPO2, p. 22). U verklaart voor het CGVS dat uw vader omwille van zijn rol als beveiligers in het politiekantoor werd vermoord door Al Shabaab toen hij terugkwam van de moskee (NPO2, p. 23). Ze zouden u later ook zelf hebben proberen te rekruteren voor een opdracht, wat u weigerde. U zou daarop thuis zijn aangevallen en uw moeder zou hierbij gewond zijn geraakt. Zo zou u met uw moeder een visum om medische redenen voor Turkije hebben kunnen verkrijgen en **konden jullie samen het land verlaten**. Zij keerde later terug naar Somalië, maar u heeft tot op heden geen idee van waar ze nu is en of ze nog in leven is (NPO2, p. 26). U reisde verder naar Griekenland. Voor het CGVS verklaart u **dat u bij terugkeer Al Shabaab vreest** (NPO2, p. 27).

Voor de volledigheid dient bovendien te worden opgemerkt dat er serieuze vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw behoren tot de clan Madhibaan. Zoals hierboven reeds vermeld, legt u ten eerste tegenstrijdige verklaringen af over uw subclan: voor de Griekse autoriteiten verklaarde u dat uw subclan Yibro was, voor het CGVS verklaart u dat uw subclan Rer Kulber is. Ook slaagt u er niet in om doorleefde of gedetailleerde verklaringen af te leggen over de discriminatie die u omwille van uw behoren tot deze clan ondergaan zou hebben (zie bijvoorbeeld NPO1, p. 5 en NPO2, p. 20). Zo kan u eigenlijk geen concrete voorbeelden geven van hoe u zelf gediscrimineerd werd en begint u onmiddellijk te vertellen over de “discriminatie” die jullie als gezin ondergaan zouden hebben omwille van de relatie van uw broer met een meisje van een meerderheidsclan, waarvan zoals hierboven reeds beschreven niet aangenomen kan worden dat deze verklaringen waarachtig zijn (NPO2, p. 20). U weet ook niet om welke reden uw clan wordt gediscrimineerd in de Somalische context en u weet enkel “dat zij tot de minderheid behoren” (NPO1, p. 5). Het enige wat u weet te vertellen dat typisch zou zijn voor uw clan is dat ze “bijvoorbeeld mensen zijn die schoenen naaien, schoenmakers” (NPO2, p. 18). Verder heeft u het ook in algemene termen over “lagere beroepen” maar kan u daar weinig uitleg bij geven (NPO2, p. 18). Het is ook opmerkelijk dat u een clanlijn begint op te noemen wanneer u gevraagd wordt of u er één heeft en verklaart dat uw clan afstamt van de naam Sheikh Madobe (NPO2, p. 18), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de Madhibaan geen traditionele op afkomst gestoelde clan is, zoals in Somalië gebruikelijk is, maar een groep die gedefinieerd wordt door het beroep dat ze uitoefenen. U verklaart eveneens dat Madhibaan als scheldwoord of negatief woord wordt gebruikt voor uw clan, wat het des te opmerkelijker maakt dat u naar zichzelf zou verwijzen met deze pejoratieve term. Ook blijkt uit beschikbare informatie dat de term Midgan de pejoratieve term is die wordt gebruikt om naar de Gaboye/Madhibaan te verwijzen, en dat Madhibaan een neutrale term is. U kent ook slechts één verwante groep die gelijkaardige beroepen uitoefent als de Madhibaan, namelijk de Tumul, terwijl van iemand die tot dergelijke minderheidsgroep behoort, verwacht zou mogen worden dat hij meerdere of zelfs alle verwante groepen minstens bij naam kent.

Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen voor de Griekse asielautoriteiten en voor het CGVS over uw familiale context, woonplaatsen en vervolgingsfeiten fundamenteel verschillen en er bijgevolg geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde problemen. Daaruit volgt dat uw vrees bij terugkeer, namelijk uw vrees voor Al Shabaab, evenmin aannemelijk is. Gelet op het voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie worden vastgesteld.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start

gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Mudug te worden beoordeeld.

Mudug wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mudug een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Mudug is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De controle over de regio Mudug die samen met Galgaduud de deelstaat Galmudug vormt, is verdeeld tussen de deelstaat Galmudug en de deelstaat Puntland. Puntland controleert de noordelijke helft van de regio. Gaalkacyo, de hoofdstad van Mudug, is ook verdeeld waarbij Puntland het noordelijke deel van de stad controleert en Galmudug het zuidelijke deel. De militaire operaties van de nationale strijdkrachten en door de overheid gesteunde milities tegen al-Shabaab, resulteren in terreinwinst voor de Somalische regering in de regio. Zo werd Harardhere, een strategisch belangrijke havenstad, in januari 2023 heroverd op de groepering.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Mudug geschat op 1.317.403 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 87 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (48). Dit zijn vooral gevechten tussen het Somalische leger, soms met de hulp van de Habar Gedir-clanmilisie, tegen al-Shabaab. Andere geweldincidenten betreffen vuurgevechten tussen de aanwezige veiligheidsdiensten onderling, interclangeweld en AS-aanvallen tegen de veiligheidsdiensten. ACLED noteert twee incidenten waarbij geweld uitbreekt tussen twee AS-groepen doordat één AS-groep probeerde de terreurgroep te ontvluchten en zich over te geven aan de overheid. ACLED noteert in totaal 914 dodelijke slachtoffers in de regio Mudug door dit type van geweld. Er worden geen burgerdoden geregistreerd. Droneaanvallen van het Amerikaanse leger tegen AS-doelwitten vormen de meerderheid van de 19 geregistreerde incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De overige incidenten zijn aanslagen door al-Shabaab op de veiligheidsdiensten en geallieerde milities. Al-Shabaab pleegt ook een suicide vehicle-borne IED (SVIED)-aanslag tegen een safehouse waar leden van het federale parlement zaten alsook de president van de deelstaat Galmudug. Onder violence against civilians noteert ACLED 20 incidenten met 24 burgerdoden, het betreffen voornamelijk clanconflicten omwille van bloedwraak of een grondgeschil. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid en in mindere mate omwille van droogte en overstromingen, hervestigt zich in Galgaduud of binnen dezelfde regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Mudug sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Mudug in uw hoofde dermate verhogen dat er moet

aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mudug een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Op grond van uw ongeloofwaardige verklaringen wat betreft uw profiel en vervolgingsfeiten, kan worden aangenomen dat er in uw geval geen persoonlijke omstandigheden zijn die ervoor zorgen dat u een hoger risico zou lopen. **Gelet op het voorgaande kan in uw hoofdte geen vermoeden van het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoeker betoogt dat er in Somalië geen registers van burgerlijke stand bestaan en dat geboortes er niet systematisch geregistreerd worden. Het kan hem volgens hem niet worden verweten dat hij zijn leeftijd niet kent.

Vervolgens betoogt hij dat hij in Griekenland nooit specifiek bevraagd werd over Mogadishu. Verwijzend naar het meest recente AIDA-rapport stelt hij dat vertaalproblemen in Griekenland nog steeds voorkomen. Dit heeft volgens hem in zijn geval geleid tot een onjuiste vertaling en een incorrecte weergave van zijn relaas. Hij legt uit dat hij als schoenenpoetser gewerkt heeft en dat zijn vader de benodigde materialen voor hem aanschafte, maar de werkzaamheden niet zelf uitvoerde. Hij benadrukt dat er verschillende tolken betrokken waren bij het vertalen van zijn vrees, wat volgens hem onvermijdelijk geleid heeft tot uiteenlopende interpretaties en enkele tegenstrijdigheden. Voorts stipt hij aan dat zijn toestand na aankomst in Griekenland invloed gehad heeft op zijn vermogen om zich alles precies te herinneren en op de manier waarop hij de gebeurtenissen kan navertellen. Hij stelt dat hij dakloos was, nauwelijks genoeg voedsel had in Turkije en tweemaal gearresteerd en zelfs ontvoerd werd. Hij stelt dat hij in België de tijd had om alles te verwerken en dat hij zich in een veel betere positie bevond om zijn vrees duidelijk te verwoorden. Hij houdt vast aan zijn verklaringen bij het CGVS.

Daarnaast voert hij aan dat uit het COI Focus rapport van 2023 blijkt dat hij geen bescherming zal genieten voor eender welk probleem omwille van zijn clanaffiliatie. Hij verwijt de commissaris-generaal dit element niet onderzocht te hebben. Hij merkt op dat het gegeven dat hij geen volledige theoretische uiteenzetting kan geven van de minderheidsclan waartoe hij behoort, niets verandert aan zijn kwetsbare positie en de afwezigheid van effectieve bescherming tegen problemen waarmee hij geconfronteerd zal worden bij terugkeer. Hij besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en geen rekening gehouden heeft met zijn persoonlijke omstandigheden.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus voert hij aan dat de commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Somalië complex, problematisch en ernstig is en aldus nog steeds precair is.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 27 maart 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*, september 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Somalia*, augustus 2023;
- EUAA, *Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*, februari 2023;
- EUAA, *Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*, 17 mei 2023;
- COI Focus, *Somalië: Veiligheidssituatie* van 25 maart 2025 (update).

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoekers vrees is tweeledig. Enerzijds vreest hij vervolgd te worden door Al-Shabaab omdat hij weigerde om een explosief te verbergen en hiermee naar het politiekantoor te gaan. Anderzijds vreest hij om gediscrimineerd te worden omdat hij behoort tot de Madhibaan.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoeker heeft zich bij aankomst in België onterecht voorgedaan als minderjarige;

ii) Er kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden problemen vanwege de manifeste tegenstrijdigheden in zijn verklaringen voor de Griekse en Belgische asiendiensten aangaande (a) zijn woonplaatsen; (b) zijn clan; (c) zijn schoolparcours; (d) zijn tewerkstelling als schoenpoetser; (e) de tewerkstelling van zijn vader; (f) de inhoud, de tijdslijn, de context en de locatie van zijn vluchtmotieven;

iii) Er kunnen vraagtekens geplaatst worden bij verzoekers behoren tot de Madhibaan clan gezien (a) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn subclan; (b) hij er niet in slaagt om doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen over de discriminatie die hij hierdoor ondergaan zou hebben; (c) zijn verklaringen niet in overeenstemming zijn met de beschikbare landeninformatie.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt hij zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas te herstellen.

4.3.3.1. Ten eerste legt verzoeker inconsistente verklaringen af over de kern van zijn vluchtrelaas, wat de geloofwaardigheid ervan ten stelligste ondermijnt. Verzoekers versie van de feiten, zoals die blijken uit de notities van zijn interview bij de Griekse asielinstanties wijken volledig af van zijn vluchtrelaas uiteengezet tijdens bij het CGVS.

Ten aanzien van de Griekse asielinstanties verklaart verzoeker dat hij nooit ergens anders gewoond heeft dan in Galkayo (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, "Transcript", p. 4-5). De problemen die hem ertoe gebracht hebben zijn land te verlaten, zouden zich in deze stad hebben voorgedaan. Zijn vader zou kort voor zijn vertrek gedood zijn door leden van de Majerteen-clan omdat zijn broer was weggelopen met een meisje behorende tot deze clan. Naar aanleiding van dit incident zou hij dan zelf gevisieerd zijn, wat hem ertoe gebracht heeft Somalië in februari 2022 te verlaten (*ibid.*, p. 6, 14). Hij zou zijn reis alleen gemaakt hebben, maar wel enige hulp gekregen hebben van een vriendin van zijn moeder (*ibid.*, p. 7). Verder wees hij op het gebrek aan toegang tot onderwijs en gezondheidszorg, alsook op de onveilige veiligheidssituatie, als bijkomende redenen voor zijn vertrek uit Somalië (*ibid.*, p. 14). Gevraagd of hij ooit persoonlijk problemen gekend heeft met Al-Shabaab, maakt hij melding van een incident dat zich één à twee jaar vóór zijn vertrek uit Somalië zou hebben voorgedaan. Hij verklaart dat hij toen geweigerd heeft om met Al-Shabaab samen te werken, zijn moeder aan hen in plaats daarvan juwelen overhandigd had en dat hij nadien niet opnieuw door hen benaderd werd (*ibid.*, p. 15).

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS vermeldt verzoeker opnieuw de problemen met zijn broer en de leden van de Majerteen-clan, maar deze zouden niet geleid hebben tot de dood van zijn vader, gezien hij aangeeft dat zijn vader reeds in 2019 van Galkayo naar Hamar was verhuisd. In deze versie van de feiten zou verzoeker zelf gedurende twee weken gevangen zijn gehouden, tot zijn broer terugkeerde, werd vermoord en hij zelf werd vrijgelaten. Hij stelt dat deze problemen nadien waren opgelost en dat hij samen met zijn gezin zijn vader in Mogadishu vervoegd heeft. Hij zou de laatste 11 à 12 maanden voor zijn vertrek in Mogadishu verbleven hebben. Daar zou zijn vader zijn omgekomen bij een aanslag van Al-Shabaab, omwille van zijn functie als beveiliging bij een politiekantoor. Hij legt uit dat hij uiteindelijk het land ontvlucht is omdat hij weigerde gevolg te geven aan de eisen van Al-Shabaab, die hem wilden rekruteren. Hij vervolgt dat zij hierna zijn huis aanvielen, waarbij zijn moeder gewond raakte. Vervolgens zouden zij samen naar Turkije zijn gereisd, waarna hij zijn reis verderzette maar zijn moeder naar Somalië terugkeerde (NPO II, p. 20, 22-23, 26).

Dat verzoekers feitenrelaas dermate verschillend is en hij aldus niet consistent is over de feiten die de aanleiding hebben gevormd voor zijn vlucht uit Somalië, haalt de geloofwaardigheid van zijn relaas volledig onderuit.

Ten tweede legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over (a) zijn clan, gezien hij ten aanzien van de Griekse asielinstanties verklaart tot de clan Madhibaan, subclan Yibro te behoren (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, "Transcript", p. 3), terwijl hij bij het CGVS aangeeft tot de clan Madhibaan, subclan Rer Kulber te behoren (NPO II, p. 3); (b) zijn schoolparcours, nu hij ten aanzien van de Griekse asielinstanties stelt zeven à negen jaar naar school te zijn gegaan (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, "Transcript", p. 5), terwijl hij bij het CGVS verklaart slechts drie jaar naar school te zijn gegaan (NPO I, p. 4; NPO II, p. 20); (c) zijn werkzaamheden, daar hij bij de Griekse asielinstanties aangeeft dat hij nooit gewerkt heeft en dat zijn vader, en, na diens dood, zijn moeder hem ondersteunden (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, "Transcript", p. 5), terwijl hij bij het CGVS verklaart dat hij na zijn aankomst in Mogadishu begon te werken als schoenpoetser (NPO I, p. 4; NPO II, p. 23); (d) zijn vaders tewerkstelling, gezien hij ten aanzien van de Griekse asielinstanties verklaart dat zijn vader als schoenpoetser en schoenmaker werkte in Galkayo (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, "Transcript", p. 21), terwijl hij bij het CGVS uitlegt dat zijn vader in Galkayo werkte als leerkracht en in Mogadishu werkte als beveiligingsagent van een politiekantoor (NPO II, p. 22-23). Voorgaande elementen leiden tot de vaststelling dat verzoeker niet

in staat is een duidelijk zicht te bieden op zijn dagelijks leven in Somalië, wat mede bijdraagt tot de ongelooftwaardigheid van zijn relaas.

Dat hij nooit specifiek bevraagd werd over zijn verblijf in Mogadishu, betreft geen dienstig verweer, nu hij uitdrukkelijk gevraagd werd alle redenen te vermelden waarom hij Somalië ontvlucht is (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, "Transcript", p. 14). Indien hij werkelijk een vrees heeft om vervolgd te worden door Al-Shabaab omdat hij weigerde een opdracht uit te voeren die zij hem gegeven hebben toen hij in Mogadishu verbleef, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij hier melding van maakt. Dit geldt des te meer, nu hij ook uitdrukkelijk gevraagd werd of hij persoonlijk ooit problemen gehad heeft met Al-Shabaab (*ibid.*, p. 15). Bovendien wordt hij expliciet gevraagd of hij nog op andere plaatsen gewoond heeft dan in Galkayo, waarop hij ontkennend antwoordt (*ibid.*, p. 4-5).

Dat zijn omstandigheden in Turkije en de gebeurtenissen die hij daar heeft meegemaakt dermate moeilijk waren zodanig dat die van invloed waren op zijn herinneringen, betreft een loutere bewering, die geen steun vindt in zijn verklaringen afgelegd ten aanzien van de Griekse asielinstanties. Aan het begin van zijn interview verklaart verzoeker uitdrukkelijk dat hij geen bijkomende vragen heeft over de procedure en dat hij in staat was om het interview af te leggen. Hij maakt geen melding van enige problemen op het einde van zijn interview en stelt dat hij alle relevante zaken heeft kunnen uiteenzetten (*ibid.*, p. 2, 27). Er liggen evenmin stukken voor waaruit mag blijken dat hij in de onmogelijkheid was om coherente en consistente verklaringen af te leggen of dat hij omwille van zijn situatie bij aankomst in Griekenland niet in staat was zich bepaalde zaken te herinneren.

Ook de loutere verwijzing naar het AIDA-rapport dat op algemene wijze melding maakt van mogelijke vertaalproblemen bij de Griekse asielprocedure en naar het gebruik van verschillende tolken doorheen zijn asielprocedure, kunnen voorgaande tegenstrijdigheden niet verschonen. Verzoeker beperkt zich tot loutere blote beweringen, zonder deze te ondersteunen met een begin van bewijs waaruit zou kunnen blijken dat er doorheen de procedure in Griekenland problemen zijn geweest met tolken en hun vertalingen, die dan bovendien nog van dergelijke aard zijn dat zij de fundamentele verschillen omtrent de kernelementen in zijn vluchtrelaas kunnen rechtvaardigen. Aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud met de Griekse asielinstanties wordt zowel aan hem als aan de tolk gevraagd of zij elkaar begrijpen, waarop zij bevestigend antwoorden. Op het einde wordt verzoeker de mogelijkheid geboden om bijkomende opmerkingen te formuleren waarbij hij geen melding maakt van eventuele vertaalproblemen die zicht zouden hebben voorgedaan (*ibid.*, p. 2, 27). Indien hij meende dat er zich onregelmatigheden voordeden inzake zijn Griekse asielprocedure, stond het hem vrij aldaar de daartoe voorziene procedures aan te wenden. Er worden echter geen stukken voorgelegd van eventuele beroepsprocedures in Griekenland, noch zijn deze terug te vinden in het administratief dossier. Verzoeker kan thans in zijn beroepsprocedure niet zomaar op algemene wijze poneren dat er sprake is van vertaalproblemen, waardoor het louter ontkennen van de verklaringen afgelegd in Griekenland en het volharden in zijn verklaringen in België niet kan overtuigen.

4.3.3.2. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij tot de Madhibaan clan behoort en omwille van zijn clanaffiliatie gediscrimineerd wordt.

Zoals reeds *supra* aangehaald legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over zijn subclan (zie punt 4.3.3.1.). Daarnaast is verzoekers kennis over zijn clan vaag en ontoereikend. Zo weet hij niet waarom de Madhibaan specifiek gediscrimineerd worden en beperkt hij zich ertoe te stellen dat zij tot de minderheid behoren (NPO I, p. 5). Hij geeft weliswaar aan dat zijn clan getypeerd wordt door de "*lagere beroepen*" die zij moeten uitvoeren en vermeldt hierbij de werkzaamheden als schoenmaker of slachters van vee, maar kan hier geen andere voorbeelden van geven of verder over uitweiden (NPO II, p. 18). Hij kan bovendien slechts één verwante groep benoemen die gelijkaardige beroepen uitoefent (NPO II, p. 19-20). Nochtans kan verwacht worden dat hij meerdere, zo niet alle, verwante groepen kan opsommen, temeer nu hij verklaart zelf deel uit te maken van een minderheidsclan en gelet op het primordiaal belang van de clanstructuur, dat doorsijpelt in alle aspecten van het dagelijks leven in Somalië.

Volledigheidshalve dient opgemerkt dat zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoeker werkelijk tot de Madhibaan clan behoort, *quod non in casu*, de door hem aangehaalde discriminatie onvoldoende zwaarwichtig is om te spreken van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. *In casu* wordt dit niet aangetoond en moet de door hem ingeroepen discriminatie gerelativeerd worden. Verzoeker kon, ondanks de discriminatie die hij onderging, naar school gaan en besloot uit eigen beweging om met school te stoppen (NPO II, p. 20-21). Zowel hijzelf als zijn vader konden werken (NPO II, p. 22-23). Concreet gevraagd naar de door hem ondergane discriminatie, verwijst hij louter naar de problemen van zijn broer omwille van zijn buitenechtelijke relatie met een meisje van een meerderheidsclan. Gelet op zijn tegenstrijdige verklaringen hieromtrent (zie *supra*), kan hier echter geen

geloof aan gehecht worden. Verder licht hij toe dat hij uitgescholden en geslagen werd (NPO I, p. 5; NPO II, p. 20). Deze beperkte verklaringen kunnen bezwaarlijk beschouwd worden als voldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Indien verzoeker werkelijk gediscrimineerd wordt in Somalië omwille van het behoren tot een minderheidsc clan, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij hierover doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen en dergelijke discriminatie aan de hand van concrete ervaringen kan toelichten, *quod non in casu*. Gelet op het voorgaande, is verzoekers betoog in zijn verzoekschrift, dat niet onderzocht werd dat hij geen bescherming zal genieten van de autoriteiten omwille van clanaffiliatie, dan ook niet relevant.

4.3.3.3. De door verzoeker neergelegde stukken, die zijn tewerkstelling in België en zijn verblijfssituatie in Griekenland aantonen (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1-2), hebben geen enkele invloed op de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn relaas en doen aldus geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

4.3.3.4. Het motief in de bestreden beslissing aangaande zijn leeftijd is overtuigend en niet determinerend. Kritiek op dit overtuigend motief kan dan ook niet leiden tot hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal brengt het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, het “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023 en de “*COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023” ter kennis in de bestreden beslissing. Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

4.4.2. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit Galkayo in de regio Mudug, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mudug dient beoordeeld te worden.

De analyse van de veiligheidssituatie in Mudug moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in Mudug niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Verzoekers betoog, dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is, is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat er willekeurig geweld in Mudug voorkomt, maar niet in hoge mate, waardoor een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit het rechtsplegingsdossier kunnen in zijn hoofde geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.4.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mudug een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoren kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt aldus niet.

4.7. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, wordt beklemtoond dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO

